

Progressistes i conservadors

Quan es parla de les conviccions polítiques d'una persona o d'un grup de persones es fan servir, encara avui, els adjectius "dreta" i "esquerra". És clar que, actualment, aquestes paraules ja no tenen força real, ni són sagnants, com ho han estat en d'altres moments recents de la nostra història en què pertànyer a una o altra banda d'aquesta classificació ha representat la pèrdua de la llibertat i la mort.

Avui són paraules utilitzades de forma retòrica per alguns polítics que les usen en els hemicicles de debat i, bàsicament, amb l'afany de menysprear i desqualificar els seus contrincants, situant-los de forma fàcil, en camp contrari.

I a partir d'aquesta primera classificació, tan poc aclaridora, volem dir a tall d'anècdota que, a Catalunya, està molt ben vist ser d'esquerres. També està bé ser de centre esquerre i s'accepta com a mal menor, que hom sigui de centre dreta, però ningú no vol ser de dretes.

Nosaltres no compartim de cap manera l'esquema. El trobem massa simple però, ja que s'usa amb tanta freqüència, volem fer-hi unes reflexions.

1a. Reflexió : Quan es parla de dreta i esquerra es pensa en un referent concret?

L'any 1917 es va establir a Rússia un règim polític que, teòricament, havia de ser el referent de l'esquerra. Un partit únic, representant de les classes humils més avançades, implantava una dictadura amb l'objectiu d'aconseguir una societat igualitària i més lliure. El resultat el sabem: Una classe de funcionaris dirigents, molt petita en nombre, va acumular tot el poder econòmic i polític, va suprimir les llibertats i va imposar un únic pensament. I la minoria que representava aquesta nova classe, exercint el seu poder total i absolut, es va arrogar la repre-

sentació de la majoria que no va tenir mai ni veu ni vot. Avui ja sabem que aquell règim és un dels més reaccionaris que hi ha hagut a l'època moderna, durant el qual el poder es va exercir amb la màxima puresa, sense tenir com a objectius ni la llibertat, ni la responsabilitat i sabem, també, que en el seu nom es van cometre molts crims i en canvi, aquest règim ha servit, durant molt de temps, per identificar l'esquerra.

La 1a. reflexió és, doncs, que, a la pràctica, el comunisme, igual que tots els moviments populistes, són la instauració de dictadures minoritàries que no respecten la diversitat. Són moviments, per tant, que no es basen en la raó, que provoquen resultats contraris als que es proposen i que són antagònics al progrés de les persones i dels pobles.

Ens parlen d'aquest referent els nostres polítics quan diuen esquerra? Quan alguns dels nostres polítics parteixen la societat en dos grups: els bons (les esquerres) i els dolents (les dretes) a quin paradigma ens hem de situar? En aquest? Esperem que no.

2a. Reflexió : Quan es parla de dreta i esquerra es pensa en el poder adquisitiu?

Popularment s'associa el fet de pertànyer a la dreta o a l'esquerra, amb ser treballador o no ser-ho, amb tenir més o menys poder adquisitiu, amb ser més o menys ric.

Nosaltres entenem que una cosa no té res a veure amb l'altra i, si repassem la història, la trobarem plena d'exemples que ho desmenteixen: Els il·lustrats del s. XVIII que van enfrontar-se al sistema polític i social establerts, amb un nou pensament que va canviar el nostre món a favor del progrés, no eren pas pobres. No ho eren tampoc els liberals del Nord d'Itàlia del s. XIX. Ni Engels, el gran teòric del

LAMPISTERIA - ELECTRICITAT - AIGUA

CASALS

Exposició i venda de tota classe
d'aparells electrodomèstics

Neveres - Rentadores - Cuines
Objectes de regal - Llistes de boda

Telèfon 93 844 81 35 EL RIERAL

SANTA EULÀLIA DE RONÇANA